

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentiss Sanctissimæ Virginis Mariæ Matris Dei

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1726

VD18 80217915

Artic. IV. Quæ fuerint gaudia S. Elisabeth in gloriosa & consolatoria
visitatione, sibi facta à sanctissima Virgine.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45581

quos contulerat ipsi Deus circa felicitatem Beatissimæ hujus cognatæ Filij Dei, & Sanctissimæ Matris ipsius, expergefactus quasi est è profunda quadam extasi! cùmque pronuntiari solummodò audiret no-

men Elisabeth, absque eo, quòd attenderet, an prior surm absol-
verit discursum, fari mox cepit,
& ex abundantia cordis sui,
quæ sequuntur, effatus est
nobis.

ARGUMENTUM.

*Quæ fuerint gaudia Sanctæ Elisabeth in gloriosa
& Consolatoria Visitatione, sibi factà à Sanctissimâ
Virgine.*

ARTICULUS IV.

Luc. 1. v.
44.
Inthymius
Christus lo-
cutus est per
os Matris,
Joannes au-
tem audivit
per aures
Matris suæ.

EXperiebar voluptatem om-
nino singularem ponendò
mibi ob oculos maxima san-
ctæ Elisabeth gaudia, quibus per-
fundebatur, dum honorari se vidit
Sanctissimæ Virginis Visitatione.
Verum quoque est, declarari id à
Sancto Evangelio mirificè: *Ut facta
est, inquit S. Lucas, vox salutationis
tuæ in auribus meis, exultavit in
gaudio infans in utero meo.* Verbum
Incarnatum in utero divinæ Matris
suæ, utebatur linguâ ipsius ac vo-
ce, ad loquendum parvulo Joanni
Baptistæ, adhuc incluso in Ventre
Beate Matris suæ, Sanctæ Elisa-
beth: Et ipse utebatur auribus
Matris suæ ad audiendûm Verbum
hoc adorandum. Ipse primus ita
repletus est gratijs Spiritûs Sancti,
ut, cùm omnem continere non
posset abundantiam, se agitare,
exultaret, subsiliret, se efferret, &
effunderet, si ita loquendam est,
nimum quantum gratiæ & gaudij,

quo abundabat, idque diffundere
in Matrem suam, sicque Mater &
Filius eodem inundarent divina-
rum consolationum torrente. O Gaudium
Deus, quis comprehendat, quid
eorum senserint corda! Mi JESU,
quando loqui dignaris cordi te
amanti, quòdque amas, dùmque
cum reverentiâ id te auscultat, pro
quanto diffluit & superabundat
gandio! Verùm respondere tibi
non posset, sicut velle servandam
est illi silentium, dum loquitur
Verbum; sed quàm facundum est
hoc silentium, cùm melius id in-
telligas, quàm cor ipsum explicare
tibi posset.

Quid videre erat in auspicio
hoc occurru, quando duo hi infan-
tes, & duæ hæ Matres sibi invicem
præsto erant? Mater Virgo est,
quæ portat Deum in utero suo;
Mater sterilis, quæ Angelum por-
tat in suo: MARIA evaserat Ma-
ter Dei audiendo vocem Angeli;
Elisa-

Sancti
Virgo
liber
plez
runt
incho
ration
verâ.

Elisabeth facta est Mater Angeli, Sanctissimæ Virginis audiendo vocem, siquidem hucusque non conceperat, nec portaverat ipsa, nisi peccatorem: Sed mox ubi audivit Sanctissimæ Virginis se salutantis vocem, esse incipit Mater Sanctorum maximi, qui sæpius etiam in scripturis nomen obtinet Angeli. Una harum Matrum repleta fuit Spiritu Sancto, cum salutaretur ab Angelo, & altera eodem quoque Spiritu Sancto fuit repleta, cum salutaretur à Regina Angelorum. *Et repleta est Spiritu Sancto Elisabeth.*

Sanctissima Virgo & Elisabeth repleta fuerunt Spiritu Sancto, sed ratione divitiâ.
 Hæc igitur, dicebam ipsi, tanto repleta fuit favore, quanto Sanctissima Virgo; siquidem si Evangelium affirmat, quod, quando nuntiabat illi Angelus, futuram ipsam Matrem Dei, repleta fuerit Spiritu Sancto; *Spiritus Sanctus superveniet in te*; Evangelium quoque refert nobis, quod, dum salutata fuit à Sanctissima Virgine Elisabeth, à Spiritu Sancto hæc fuerit repleta. *Repleta est Spiritu Sancto Elisabeth.*

Verum est, dicit mihi, quod loquendi modus in utraq; sic admodum similis, intelligentia tamen est admodum diversa. Siquidem imprimis Sanctissima Virgo non solum repleta fuit gratiâ, sed personâ ipsâ Spiritus Sancti: Secundò collatus is ipsi fuit, velut speciale & proprium ipsius bonum, eoque procedat ipse è personâ

verbi, quam hæc portabat in purissimo utero suo. Tertio donatus is fuit ipsi velut sponsus sponsæ, eoque hæc non fuerit, nisi divinâ ipsius operante virtute: Quarto concessus is ipsi fuit, ut semper maneret cum ipsâ, & nunquam ab ipsâ separaretur, & ambo haberent non nisi unam habitationem, sicut scriptum est de personis conjugatis: *Erunt duo in carne unâ.*

Sed quando dicitur, quod Sancta Elisabeth repleta fuerit Spiritu Sancto intelligendura hoc est de donis & gratijs Spiritus Sancti, Non loquor solum de magnâ abundantia gratiarum sanctificationis; siquidem Sanctissima ipsa evasit ex præsentia Salvatoris & Sanctissimæ Matris ipsius, è quibus ille inexhaustus gratiarum fons & scaturigo, hæc autem universalis illarum canalis est, per quem in omnes omnino diffunduntur animas; sed loquor etiam de gratijs gratuitis, uti sunt donum prophetiæ, donum Sapientiæ & intelligentiæ, & plura alia, quibus ita fuit repleta, ut simul & semel illustrata fuerit velut propheta, sapiens plus quàm Patres & Doctores Ecclesiæ, intelligens sicut Angeli, ardens amore sacri velut Seraphini in cælo; & sicut omnes fistulæ alicujus Organi, quæ replentur vehementi flatu, simul resonant cum plenâ atque perfectâ harmoniâ, quando aperiuntur sic magna hæc Sancta

Sancta Elisabeth repleta fuit donis Spiritus Sancti.

Qua tantis Spiritus Sancti donis locupletata, & divino ipsius animata flatu, resonuit voce tam alta atque robusta, ut à cunctis audita fuerit insequentibus sæculis, & hodie dum adhuc audiatur in Evangelio: *Exclamavit voce magna; Benedicta tu.*

Ausculata ipsam bene, & adverte cantare ipsam eodem tempore laudes Filij Dei, & Elogia Sanctissimæ Matris ipsius; Vaticinari ipsam mysteria profundissima & abditissima quæque; Confundere ipsam hæreses & declarare veritates summas & altissimas fidei; & tandem totam ipsam esse extra se abreptam præ admiratione magnorum prodigiorum, quæ explanat & declarat nobis. O Deus, quàm jucunda harmonia! An hujus diversos percipere vis tonos in salutatione reciproca, quam reddit sanctissimæ Virginis & accipit ab illa?

Habebat
donum Pro-
phetiæ.

Ausculata igitur, quomodo vaticinetur magna prodigia mysterij incarnationis Verbi: *Benedicta tu in mulieribus, & Benedictus fructus ventris tui*: Benedicta tu es super omnes mulieres, dicit ipsa per dilectæ suæ cognatæ, quàm intrantem conspiciebat ad se plenam comitate velut Angelum, plenam Majestate velut Reginam; & fructus ventris tui est quoque benedictus. Quis edocuit ipsam ineffabile mysterium, quod tam occulto agebatur in illa? Et quis di-

xit ipsi, quod hæc esset Mater Dei, quodque Infans, quem in Virgineo suo portabat utero, esset fructus benedictus, qui reparaturus erat mala & maledictiones fructus prohibiti? Adjungit: *Beata qua credidisti, quoniam perficitur ea, qua dicta tibi sunt à Domino*: Quis dixit ipsi, quod Dominus per Angelum nuntiaverit illi, futuram ipsam Matrem proprii sui Filij? quâ ratione omnia hæc ingentia mysteria, quæ nulli hominum erant explorata, cognoscere potuit nisi per donum prophetiæ?

Ausculata, quàm solidè confirmet altissimas veritates fidei Christianæ, quæ concernunt adorandam JESU Christi personam, & Sanctissimæ ipsius Matris Gloriam. *Unde hos mihi, ut veniat Mater Domini mei ad me?* Ipsa indignam se æstimat hujus honore Visitationis, eoque digna non sit, quæ recipiat in domum suam, Matrem Domini sui, id est, Dei sui; ipsa igitur credit, & manifestè declarat, quod Sanctissima Virgo verè sit Mater Dei. Tace impie Nestori, nec amplius dicito, illam duntaxat esse Matrem Hominis, qui nuncupetur Christus; confitere, ipsam verè esse Matrem Dei, & ex propria suâ substantiâ produxisse ipsum, sicut definit Concilium Generale Ephesinum, & tota firmè credit Ecclesia.

Agno-

Hæbat
donum in-
telligentiæ.

Agnoscit igitur ipsa, tibi que de-
clarat, duas esse naturas in JESU
Christo: Humanam, quæ sola est,
quam Sanctissima Virgo ipsi dare
potuit; & divinam, quam solus
Pater divinus communicare ipsi
potuit ex propriâ suâ substantiâ;
has autem duas naturas unitas esse
in eadem personâ, quæ persona
non sit humana, sed divina. Et
ideò verum est dicere, quòd San-
ctissima Virgo sit verè Mater Dei,
qui est ille, quem v. dimus mo-
rientem in Cruce, tantis oppres-
sum ignominijs, tantisque affectum
supplicijs, quique Filius est unicus
Patris æterni; quòdque ille, quem
Angeli vident regnantem ab æter-
no in gloriâ, Filius sit unicus San-
ctissimæ Virginis. Omnia igitur,
quæ dici possunt de Filio Patris æ-
terni, possunt etiam dici de Filio
Virginis Sanctissimæ, eòquòd
non nisi idem sit Filius. O stupen-
dam prorsus intelligentiam Sanctæ
Elisabeth, quæ præoccupat Conci-
liorum Universalium decisionem,
quæ confirmat fidem Ecclesiæ an-
te Apostolos, quæ explanat altis-
simas & subtilissimas Religionis
veritates ante omnes Sanctos Pa-
tres & Ecclesiæ Doctores, confun-
dens insuper sævissimas quasque
hæreses per cuncta sæcula hujus
rei fidem impugnaturas. Quómo-
do scire ipsa hæc omnia potuit, quæ
nulli adhuc constabant hominum,
nisi per donum intelligentiæ, quòd
recepit tunc, quando impleta fuit

Spiritu Sancto. *Repleta est Spiri-
tu Sancto Elisabeth.*

Vide, quómo modo motus divini
hujus Spiritus ipsam agitent & ab-
ripiant extra seipsam; ex quo fit,
ut non loquatur nisi per exclama-
tiones, sui que raptus gaudij. Un-
de hoc mihi, ut venias Mater Do-
mini mei ad me? Unde auspicata
hæc mihi exoritur fors? quis tantâ
me beat felicitate, ut Dei, quem
adoro, Mater me veniat invitum?
Ego non sum nisi Mater famuli, &
ecce Supremi Mater Principis in-
vilit me. O Charitas incompara-
bilis! O humilitas Matris & Filij
Dei profundissima, dum tantâ pro-
sequuntur bonitate indignissimam
famulam suam! O matris beata
domus, quæ recipit tam insignes è
cælo favores, ex primâ visitatio-
ne, quam Salvator mundi fecit in
terris, & hoc mediante Sanctissi-
mâ Virgine? Unde hoc mihi? O
adoranda providentia! unde tam
fausta mihi omnia? ô cælum!
unde profecta in me tam perfecta
felicitas? interrogat Sancta Elisa-
beth tota plena admiratione.

Probè observavi, unam ex op-
timis ipsius dispositionibus, qui-
bus præparavit se ad recipiendum
hanc gratiarum abundantiam fuisse
magnam hanc & diuturnam sex
mensium solitudinem, ubi abscon-
dit se, seque subtraxit cognitioni
hominum, omnique commercio
creaturarum; de quo non absque
speciali consilio Sanctum Evange-
lium

Confessio
hæretico,
qui pater
nos potuit
nuncupavit
Virginem
Matrem
Dei.

